

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64Ek/1879/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124372462
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Pančíková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6124372462.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci maloletých oprávnených: 1) A. B., nar. XX.XX.XXXX, 2) C. B., nar. XX.XX.XXXX a 3) D. B., nar. XX.XX.XXXX, všetky trvale bytom XXXX/X, XXX XX E. F. E., zastúpené zákonným zástupcom: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXXX/X, XXX XX E. F. E., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Ščury, PhD., advokát, so sídlom Mierova ul. 1725/0, 022 01 Čadca, IČO: 33916071, proti povinnému: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. E. XXXX, XXX XX E. F. E., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s. r. o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, 010 01 Žilina, IČO: 36436640, o vymoženie zameškaného výživného a bežného výživného, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Jozef Rišian, so sídlom exekútorského úradu Pivovarská 1069, 010 01 Žilina, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 139EX 39/25, o v poradí druhom návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Maloletí oprávnení (ďalej len „oprávnení“) sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 28.08.2024 domáhali od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 8091,35 EUR a bežného výživného vo výške 800,00 EUR, na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. CA-7P/33/2021 zo dňa 20.07.2023 (ďalej len „Exekučný titul“).

2. Dňa 29.01.2025 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Jozef Rišian, so sídlom exekútorského úradu Pivovarská 1069, 010 01 Žilina, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 139EX 39/25 (ďalej len „Súdny exekútor“).

3. Dňa 31.01.2025 vydal súdny exekútor Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 04.02.2025. Povinný prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu podal návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 11.02.2025. Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote. Súdny exekútor predložil doručený návrh na zastavenie exekúcie, spolu s vyjadrením oprávneného a ďalšími prílohami k predmetnému návrhu na rozhodnutie súdu. Súd o podanom návrhu na zastavenie exekúcie rozhodol Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1879/2024 zo dňa 11.06.2025. Dňa 03.07.2025 nadobudlo právoplatnosť uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1879/2024 zo dňa 11.06.2025. Súdny exekútor doručil súdu dňa 20.10.2025 v poradí druhý návrh na zastavenie exekúcie v časti v zmysle § 61k ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej ako „Exekučný poriadok“), ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 03.10.2025. V poradí druhý návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po 15 dňovej lehote od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie, a teda nemá odkladný účinok.

4. Povinný v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie podával návrh na zníženie vymáhanej sumy. Povinný uvádzal, že exekučné konanie je vedené na základe rozsudku OS ZA č. j. CA-7P/33/2021 zo dňa 20.07.2023, ktorým mu bola uložená povinnosť uhradiť zameškané výživné. Ďalej uvádzal, že po právoplatnosti rozsudku svoju povinnosť riadne a včas plnil, pričom od októbra 2023 do augusta 2024 vykonával čiastkové úhrady zameškaného výživného spolu vo výške 2700,00 EUR. K uvedeným skutočnostiam predložil povinný prehľad platieb uvedených v tabuľke označených ako „Nezarátané platby“ s dátumom úhrady: 13.10.2023 vo výške 300,00 EUR, 10.11.2023 vo výške 300,00 EUR, 08.12.2023 vo výške 300,00 EUR, 19.01.2024 vo výške 300,00 EUR, 16.02.2024 vo výške 300,00 EUR, 04.07.2024 vo výške 300,00 EUR, 05.05.2024 vo výške 300,00 EUR, 07.06.2024 vo výške 300,00 EUR a dňa 09.08.2024 vo výške 300,00 EUR, t. j. spolu 2700,00 EUR. Každá zo súm predstavovala úhradu po 100,00 EUR na každého z detí. Povinný uviedol, že napriek uvedeným platbám oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, pričom uvedené úhrady neboli v exekučnom konaní zohľadnené. Z pohľadu povinného je takto vymáhaná suma nedôvodne navýšená o čiastku, ktorá už bola splnená, a takýto stav vedie k bezdôvodnému obohateniu oprávneného na úkor povinného. Povinný žiadal o zohľadnenie skutočností, že časť zameškaného výživného bola zo strany povinného uhradená ešte pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Povinný ako dôkaz uvádzal potvrdenie o platbách výpisom z účtu (platby realizované v celkovej sume 950,00 EUR z čoho 650,00 EUR pripadalo na bežné výživné a 300,00 EUR na zameškané výživné) a ako ďalší dôkaz uvádzal písomnú evidenciu platieb zameškaného výživného na každé z detí jednotlivo. Na záver podania povinný žiadal, aby sa pri výpočte vymáhanej sumy zohľadnili platby vo výške 2700,00 EUR a postupovali v súlade s Exekučným poriadkom pri zastavení exekúcie v tejto časti, nakoľko v danom rozsahu bol nárok oprávneného už splnený.

5. Povinný spolu s druhým návrhom na zastavenie exekúcie predložil súdu i prvý návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom súd rozhodoval uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1879/2024 zo dňa 11.06.2025, a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.07.2025.

6. K v poradí druhému návrhu na zastavenie exekúcie sa oprávnení vyjadrili prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu e-mailovým podaním, ktoré bolo doručované súdnemu exekútorovi. Oprávnení prostredníctvom právneho zástupcu uvádzali, že dňa 13.10.2025 im bol elektronicky doručený návrh povinného na zníženie vymáhanej sumy na vyjadrenie v lehote 10 dní. Oprávnení nesúhlasili so znížením vymáhanej sumy, nakoľko disponujú vedomosťou o tom, že povinný pracuje vo Fínsku a jeho plat je okolo 5000,00 EUR mesačne. Z ich pohľadu nie je dôvod na zníženie vymáhanej sumy, a rovnako nesúhlasili s tým, aby sa zohľadnili platby, ktoré zaplatil otec na bežné výživné v sume 2700,00 EUR. Ďalej uvádzali, že pokiaľ má povinný záujem vec riešiť, tak je potrebné, aby oslovil priamo jeho právny zástupca, právneho zástupcu protistrany alebo si uplatňoval svoje nároky cez súd. Oprávnení sa domnievali, že súdny exekútor musí exekúciu vykonávať v súlade s exekučným poriadkom a nie je teda oprávnený znižovať vymáhanú sumu.

7. Súdny exekútor k v poradí druhému návrhu na zastavenie exekúcie vo svojom vyjadrení konštatoval prevzatie Upovedomenia o začatí exekúcie povinným, skutočnosť, že návrh povinného na čiastočné zastavenie exekúcie nebol podaný v lehote a doručenie súdnemu exekútorovi dňa 03.10.2025, taktiež odoslanie výzvy na vyjadrenie oprávneným a doručenie odpovede na výzvu od oprávnených. Súdny exekútor v podanom vyjadrení uvádzal, že oprávnený bol prostredníctvom svojho právneho zástupcu viackrát vyzvaný, aby oznámil dátumy a výšky úhrad, nakoľko povinný platil priamo k rukám matky. Oprávnený na výzvy súdneho exekútora nedoručil oznámenie o dátume a výške vykonaných úhrad. Oprávnený potvrdzoval len tie úhrady, ktoré exekútorскому úradu predložil povinný a následne sú preposlané oprávnenému na odsúhlasenie. Na záver súdny exekútor uvádzal, že trovy exekučného konania boli vyčíslené v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 68/2017 Z. z. § 7 a § 22 a zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) § 197 ods. 1 a 2.

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“): „Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.“

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.“

10. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku: „V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.“

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku: „Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.“

12. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku: „Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.“

13. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bola priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Exekučný titul tvorí podklad exekučného konania, na základe ktorého exekúcia prebieha. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce vynútiť splnenie povinnosti v ňom obsiahnutého prostriedkami štátnomocenského donútenia aj proti vôli povinného ak povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, dobrovoľne nesplnení. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offo, a to tak z formálnej stránky ako i zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti rozhodnutia spôsobuje, že exekúcia je neprípustná a je potrebné jej výkon zastaviť, v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, ak by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

14. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

15. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol.

16. Pri návrhoch na zastavenie exekúcie podaných povinným platná právna úprava zakotvila tzv. koncentračnú zásadu (§ 61k ods. 2 a ods. 3 Exekučného poriadku), ktorá zohľadňuje časové okolnosti podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným. Exekučný poriadok rozlišuje návrhy na zastavenie exekúcie na návrhy podané v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a na návrhy podané po uplynutí tejto lehoty, a s tým spojený okruh námietok, ktoré z časového hľadiska priebehu exekučného konania povinný môže namietat'. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie podanom v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktorému zákon priznáva odkladný účinok v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, môže povinný tvrdiť a preukazovať akékoľvek skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu, a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už povinný môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, a v prípade ak bol podaný aj skorší návrh na zastavenie exekúcie, môže namietat' len tie skutočnosti, ktoré nastali po skoršom návrhu na zastavenie exekúcie. Zmyslom novej právnej úpravy exekučného konania účinnnej od 01.04.2017 a tejto koncentračnej zásady je včasné podávanie procesných úkonov, ktoré sú spôsobilé viesť k zastaveniu exekúcie a to pod hrozbou neprihliadnutia na ne v prípade, že budú podané oneskorene. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, súd v exekučnom konaní na ňu neprihliadne a návrh na zastavenie exekúcie zamietne, s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny povinný nemohol uplatniť skôr. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii (viď. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 231/2022 zo dňa 24.05.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 149/2022 zo dňa 09.03.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 112/2022 zo dňa 16.03.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 106/2023 z 21.02.2023, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 483/2023 z 24.10.2023).

17. Súd preskúmal v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na skutočnosti uvádzané v podaní povinného, súd zastáva nasledovné stanovisko. Z pohľadu súdu povinný v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie, a ktoré by odôvodňovali dôvod na zastavenie exekúcie. V predmetnom konaní je vykonávaná exekúcia naďalej na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu.

18. Dôvodom podania v poradí druhého návrhu na zastavenie exekúcie povinným bola tvrdená skutočnosť, že po právoplatnosti rozsudku svoju povinnosť riadne a včas plnil, pričom od októbra 2023 do augusta 2024 vykonával čiastkové úhrady zameškaného výživného spolu vo výške 2700,00 EUR. Oprávnení mali i napriek týmto platbám podať návrh na vykonanie exekúcie, pričom uvedené úhrady v návrhu na vykonanie exekúcie nezohľadnili. V danom prípade súd poukazuje na skutočnosť, že povinný nesúlad vykonaných úhrad pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie mohol uplatňovať v rámci podaného návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. podaným v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, o ktorom súd právoplatne rozhodol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1879/2024 dňa 11.06.2025. Vzhľadom na vyššie uvádzanú koncentračnú zásadu súd na tvrdené skutočnosti povinným v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie neprihliadal.

19. Po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom mal súd za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom v

poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61I ods. 3 Exekučného poriadku, v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

21. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku: „Trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.“

22. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku: „Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.“

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku: „Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.“

24. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.“

25. Podľa § 199b Exekučného poriadku: „Oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.“

26. Podľa § 199e Exekučného poriadku: „Ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.“

27. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

28. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

29. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“): „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“

30. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že náhrada trov konania, a to nielen v základnom konaní, ale aj v konaní vykonávacom, sa riadi princípom úspechu vo veci, resp. princípom zodpovednosti za zavinenie. Exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu a zároveň jeho druhým, fakultatívnym štádiom. Exekučný poriadok v pozícii lex specialis vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania - trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu (§ 195 Exekučného poriadku). Táto špeciálna právna úprava trov v Exekučnom poriadku zároveň neupravuje dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, ako je to v podmienkach

civilného sporového konania, ale exekučný súd rozhoduje súčasne nielen o nároku na náhradu trov exekučného konania, ale aj o ich výške (§ 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku).

31. Z dôvodu, že súd rozhodol o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, možno prisúdiť oprávneným plný úspech vo veci. Oprávnení si však neuplatnili nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaním vyjadrenia k v poradí druhému návrhu na zastavenie exekúcie, a preto súd o takom nároku, ktorý ani v konaní uplatnený nebol, nerozhodoval.

32. Nakoľko si povinný neuplatnil nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaným v podarí druhým návrhom na zastavenie exekúcie, súd o nároku na náhradu trov konania nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.